

det, som jeg opfatter som kernen i et retssamfund.

Jeg ved godt, at en socialdemokrat måske vil have en anden opfattelse, nemlig at man politisk skal være inde over, men den opfattelse har jeg ikke. Jeg mener, at dér bør det være sådan, at når der er truffet en sådan afgørelse af politiet, tager man den til efterretning og går ikke ind politisk og omgør den.

Jeppe Kofod (S):

Men spørgsmålet er jo her, om der er truffet en sådan afgørelse af politiet. Jeg vil gerne citere Hanne Bech Hansen, der i nyhederne onsdag aften – samme dag statsministeren har pressemøde – siger:

Jeg kan sige, at fra det øjeblik, hvor vi fandt ud af, at den her sag var en sag, som skulle nyde fremme, der sikrede vi os, at han ikke stak af, om jeg så må sige.

Jeg har bare spørgsmålet: Hvad mener Hanne Bech Hansen med den kommentar om, at en sag skulle nyde fremme? Der kan jo kun tænkes på den kontakt, man har haft til det politiske system, til regeringen, når man kommer med sådan en udtalelse i Nyhederne på TV 2.

Derfor synes jeg stadig væk, det er relevant at spørge, hvorfor man ventede til efter sikkerhedsudvalgets møde med at anholde Sakajev, hvis det var sådan, at sikkerhedsudvalget overhovedet ikke kunne give hverken grønt, gult eller rødt lys i den her sag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger statsministeren, at jeg jo kan spørge justitsministeren, hvad det var for nogle overvejelser, men det har jeg gjort på et møde i Retsudvalget. Det må jeg ikke referere fra, men jeg rører ingen hemmeligheder ved at sige, at justitsministeren ikke var i stand til at forklare, hvad statsministeren mente med ordet overvejelser.

Kl. 14.35

Derfor vil jeg tillade mig igen at stille statsministeren et spørgsmål. Hvis det nu er sådan, at man i virkeligheden har været i en situation, hvor både politiet og sikkerhedsudvalget har været usikre på, hvordan man håndterer sådan et spørgsmål som det her, har statsministeren så efterfølgende gjort sig klart, at vi ikke vil have politiske anholdelser her i landet? Det er jeg glad for at statsministeren understreger så klart. Der er vi helt enige.

Men det kunne jo godt være, at man har rodet lidt i det i den fase, der fandt sted mandag og

tirsdag. Og både politiet og sikkerhedsudvalget har været i tvivl om, hvem der egentlig traf beslutningen. Hvis det er tilfældet, så sig det dog, som det er. Vi kan alle sammen være i en vanskelig situation, hvor vi har svært ved helt at overskue det. Hvis det er det, der er tilfældet, så sig det dog, og så skal statsministeren få syndsforladelse, hvis der har været en usikkerhed og man ikke rigtig har vidst, hvilket skrivebord tingene lå på.

Men det, jeg ikke bryder mig om, er, hvis det reelt er sikkerhedsudvalget, der har truffet beslutningen, og man efterfølgende ikke vil indrømme det.

Klaus Hækkerup (S):

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 470 til hr. Keld Albrechtsen svarer statsministeren: På mødet her i regeringens sikkerhedsudvalg blev udvalget orienteret om grundlaget for anholdelsen af Sakajev, og udvalget fik forelagt forskellige overvejelser, man kunne gøre sig i forbindelse med beslutningen om anholdelse.

Så må man spørge sig selv: Hvad er det for forskellige overvejelser? Det er selvfølgelig ikke overvejelser om, hvorvidt politiet skal køre ud på cykel eller i bil og anholde Sakajev. Det kan jo kun meningsfyldt være overvejelser om, hvorvidt Sakajev overhovedet skal anholdes eller ej. Hvorfor vil statsministeren ikke indrømme, at regeringens sikkerhedsudvalg traf beslutning om, at der skulle ske anholdelse af Sakajev? Hvorfor ønsker statsministeren ikke at vedstå det ansvar, som naturligt ligger i regeringens sikkerhedsudvalg. Hvorfor?

Frank Jensen (S):

Jeg ved ikke, om det er bevidst, at statsministeren hver gang fordrejer mine spørgsmål i sine svar. Min påstand er i øvrigt understøttet også af en, som er knyttet tæt – det står der i hvert fald ifølge pressen – til regeringens sikkerhedsudvalg. Vedkommende siger, at grunden til, at sikkerhedsudvalgets møde skulle afholdes, er helt sædvanligt at give regeringen mulighed for at trække i nødbremsen.

Det fører altså til den modsatte konklusion i det, som statsministeren siger, hver gang han refererer til mit spørgsmål, nemlig at regeringen simpelt hen skal sige, at vi tilsidesætter de påstande, som kommer fra en fremmed magt til dansk politi, om, at man skal gribe til anholdelse og fremstilling med begæring om varetægts-